

Φτάνει να δεις μια χαραμάδα
μια χαρακιά στην ομίχλη
τη σπίθα στη χόβολη.

Θυμάσαι
Όταν κολλούσαμε τα μάτια στο τζάμι
μες στο λευκό Γενάρη
και χιόνιζε ο νους ;

Εκείνο το ρίγος
ποτάμι που κυλούσε αφανέρωτο
καθώς μπαίναμε σ' άλλους ουρανούς
περνούσαμε σε θάλασσες άλλες
ψιθυρίζοντας τρυφερά
ανοίγοντας την αγκαλιά μας στα φιλιά των ονείρων ;

Θυμάσαι το κρακ από μέσα ;

Τίποτα δεν τέλειωσε, Λυδία,
κι ας γέρνουμε
όσο γέρνει η λιανισμένη ψυχή μας
στο ξεριζωμένο χορτάρι

ΕΝΑ ΦΕΓΓΑΡΙ ΜΙΚΡΟ ΠΕΡΙΠΟΛΕΙ ΣΤΟΝ ΥΠΝΟ ΜΑΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Δημήτρης Α. Δημητριάδης
Δευτέρα, 18 Μάρτιος 2019 17:59

κι ας βαδίζουμε
κυκλωμένα αγρίμια
επί ποδός θανάτου.

Τίποτα δεν τέλειωσε
δεν μπορεί να τελειώσει

ένα μικρό παράξενο σύννεφο
στροβιλίζει στην άπνοια
κρατώντας ζωντανή τη βροχή

ένα φεγγάρι μικρό
μικρό φεγγαράκι
περιπολεί στον ύπνο μας

μη αφήνοντας τη φλόγα να σβήσει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ